

σούργελο

σούργελο, το, ουσ. [**<**σούρνω **<**σέρνω + γέλιο**>**]. **1.** (υποτιμητικά) παλιό μηχανήμα, διαλυμένο και, όταν πρόκειται για μεταφορικό μέσο, πολύ επικίνδυνο για τους επιβάτες του: «δεν είσαι καλά που θα πάω μ' αυτό το σούργελο στην Αθήνα!». **2.** (υποτιμητικά για πρόσωπα) άνθρωπος που με το παρουσιαστικό του ή τη συμπεριφορά του προκαλεί ειρωνικό ή κοροϊδευτικό γέλιο, που προκαλεί ειρωνική ή κοροϊδευτική αντιμετώπιση της ομήγυρής του, αυτός που γίνεται ο περίγελος των άλλων: «θα 'χεις πάλι μαζί σου εκείνο το σούργελο που είχες και την προηγούμενη φορά και που μας είχε κάνει ρεζίλι;».

- **γίνομαι σούργελο**, γίνομαι αντικείμενο κοροϊδίας ή χλεύης στην ομήγυρή μου λόγω του παρουσιαστικού μου ή της συμπεριφοράς μου, γίνομαι ρεζίλι, περίγελος: «όπως ήρθε ντυμένος μ' εκείνο το παρδαλό κουστούμι, έγινε πάλι σούργελο μέσα στην παρέα».

- **τον κάνω σούργελο**, τον ξευτελίζω, τον γελοιοποιώ προς τέρψιν της ομήγυρης: «κάθε φορά που τον βλέπει λίγο πιωμένο, τον κάνει σούργελο και διασκεδάζει όλη η παρέα».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας